

Droga Różo! Drogi Bracie!

Piszę do Ciebie we wrześniu – miesiącu powrotów, nowych początków i pierwszych jesiennych barw. Lato powoli odchodzi, pola dojrzewają do ciszy, a przyroda przypomina nam, że wszystko ma swój czas. Wrzesień zaprasza nas także, by po wakacyjnym okresie na nowo odnaleźć rytm codzienności i modlitwy.

Warto w wtedy przypomnieć sobie najważniejszą prawdę naszej wiary: **Bóg nas kocha**. Nie za nasze osiągnięcia i doskonałość, ale dlatego, że jesteśmy Jego dziećmi. W Jezusie Chrystusie Bóg wychodzi ku człowiekowi, przebacza, zbawia i otwiera drogę do nowego życia. Potrzeba tylko, byśmy Mu zaufali i otworzyli swoje serca na Jego miłość. Wrzesień jest szczególnie piękny przez obecność Maryi. **8 września świętujemy Jej Narodzenie, 12 września – Najświętsze Imię Maryi, a 15 września wspominamy Matkę Bożą Bolesną**. Maryja, która z ufnością przyjęła Boży plan, uczy nas mówić Bogu „fiat” także wtedy, gdy nie rozumiemy Jego dróg. A stojąc wiernie pod krzyżem, pokazuje, że nawet w cierpieniu można pozostać blisko Jezusa. We wrześniu modlimy się również, zgodnie z intencją papieską, **o wodę – dar, który jest źródłem życia**. Niech będzie ona dla nas przypomnieniem o wdzięczności za Boże dary i o tych, którym brakuje tego, co dla nas jest codziennością. Prośmy także o błogosławieństwo dla dzieci i młodzieży rozpoczynających nowy rok szkolny, dla nauczycieli, rodzin oraz wszystkich, którzy potrzebują nadziei i siły na nowy etap życia.

Droga Różo, dziękuję Ci za Twoją wierną, cichą modlitwę. Bóg widzi każdy odmówiony różaniec i każdą intencję, którą składamy w Jego dłoniach. Niech Maryja prowadzi nas do Jezusa, umacnia w wierze i wyprasza potrzebne łaski Tobie oraz Twoim bliskim.

Wśród intencji, jakie polecamy Panu Bogu, odmawiając różaniec, módlmy się także:

- 1.** Za Różę Różańcowe.
- 2.** O pokój na świecie.
- 3.** Za dzieci, młodzież, nauczycieli i wychowawców rozpoczynających nowy rok.
- 4.** O otwartość na nowe wyzwania formacyjne.
- 5.** O wodę - zgodnie z intencją papieską.
- 6.** Za posługę egzorcysty Księdza Proboszcza.

Omówienie intencji:

Ad 1. Módlmy się za Różę Różańcowe, dziękując Bogu za dar wspólnej modlitwy oraz za nasz jubileusz i spotkanie. Niech Maryja prowadzi nas do Jezusa, umacnia naszą wiarę i jedność oraz pomaga z gorliwością podejmować apostołstwo modlitwy różańcowej.

Ad 2. Módlmy się o pokój na świecie - we wszystkich miejscach naznaczonych cierpieniem wojny. Prośmy, aby Chrystus przemieniał serca ludzi, gasząc nienawiść i pragnienie odwetu, a Maryja, Królowa Pokoju, otaczała swoją opieką wszystkich, którzy tęsknią za spokojem i bezpieczeństwem.

Ad 3. Módlmy się za dzieci, młodzież, nauczycieli i wychowawców rozpoczynających nowy rok szkolny oraz za wszystkich podejmujących nowy rok duszpasterski. Niech Jezus towarzyszy im w codziennych wyzwaniach, a Maryja otacza swoją opieką i prowadzi drogą dobra, prawdy i wiary.

Ad 4. Módlmy się o otwartość na nowe wyzwania formacyjne, aby pomagały nam coraz głębiej poznawać Jezusa i odpowiadać na Jego miłość. Niech Duch Święty umacnia nas w wierze, a Maryja uczy nas ufego powierzenia Bogu każdego dnia.

Ad 5. Módlmy się, zgodnie z intencją papieską, o wodę – źródło życia i dobro, którego potrzebuje każdy człowiek. Dziękujmy Bogu za jej obecność w naszym życiu i prośmy, aby nie zabrakło jej nikomu, szczególnie ludziom dotkniętym ubóstwem i suszą oraz abyśmy z odpowiedzialnością troszczyli się o Boże stworzenie.

Ad 6. Otoczmy modlitwą posługę egzorcysty Księdza Proboszcza. Prośmy o siłę, światło i roztropność w niesieniu pomocy osobom doświadczającym duchowych zmagañ.

Droga Rózo! Pamiętaj także o tych członkach naszych Róż, którzy z powodu choroby, wieku czy samotności nie mogą być razem z nami. Zatrzymajmy się przy nich choćby na chwilę – odwiedźmy, porozmawiajmy, pomódlmy się razem. Czasem sama obecność drugiego człowieka jest pięknym przypomnieniem, że nikt we wspólnocie nie jest zapomniany ani pozostawiony sam sobie.

(Mt 18, 15-20) W przytoczonym fragmencie Ewangelii Jezus uczy nas reguł, jakie powinny panować w Kościele, którego On jest Głową.

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Gdy brat twój zgrzeszy przeciw tobie, idź i upomnij go w cztery oczy.

Czy troszczę się o brata, który wyrządza mi krzywdę? Czy w dyskretnej rozmowie próbuję ukazać mu konsekwencje jego postępowania? Czy staram się rzucić na tę trudną sytuację choćby promień światła Ewangelii? A może z góry przekreślam brata, dostrzegając w nim jedynie złą wolę i nie pozostawiając miejsca na jego przemianę? Czy potrafię jedynie go obmawiać, osądzać albo obmyślać zemstę?

Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata. Jeśli zaś nie usłucha, weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na słowie dwóch albo trzech świadków oparła się cała sprawa.

Czy mam cierpliwość, by dbać o dobre zakończenie sprawy, gdy zostałem odrzucony lub nie wysłuchano mnie? Czy potrafię znaleźć mądrych i obiektywnych ludzi, którzy wraz ze mną zwrócą uwagę bratu na jego złe postępowanie? Czy potrafię znaleźć ludzi, którzy pomogą innemu, nawet jeśli źle postępuje? A może otaczam się tylko gronem bezlitosnych i surowych sędziów, którzy – podobnie jak ja – zaczynają nienawidzić mojego krzywdziciela?

Jeśli i tych nie usłucha, donieś Kościołowi. A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik.

Bywają sprawy, w których trzeba zaangażować wspólnotę. Czy tworzę parafię, w której każdy z braci jest otaczany troską? Czy jako wspólnota mamy pragnienie podnieść i przyjąć także tych, którzy czynią źle? A może budujemy utopijną wspólnotę ludzi bez skazy? Czy nadal walczymy modlitwą i duchową troską o tych, którzy się od nas oddalili?

Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie

związane w niebie, a co rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

Czy pamiętam o wielkim autorytecie w sprawach duchowych, jakim Jezus obdarzył Kościół? Czy słucham i poważnie traktuję jego nauczanie, upomnienia i zachęty, świadomy, że poprzez Kościół Bóg wskazuje nam drogę?

Dalej, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli dwóch z was na ziemi zgodnie o coś prosić będzie, to wszystko otrzymają od mojego Ojca, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich".

Czy cenię duchową więź, która łączy mnie z braćmi w wierze? Czy buduję duchową jedność i miłość we wspólnocie? Czy małżeństwo, rodzinę i wspólnotę traktuję jako coś więcej niż tylko ludzkie relacje? Czy staram się je budować ze świadomością, że Jezus jest pośród nas? Czy w jedności z innymi, poprzez modlitwę i szczerą, wewnętrzną miłość, buduję Jezusowy Kościół w moim małżeństwie, w mojej rodzinie i we wspólnocie?

Na zakończenie chcielibyśmy podzielić się słowami modlitwy i zachęcić do rozważenia jej treści.

Maryja wrześnieowych dni

Gdy lato cicho odchodzi,
a jesień złotem maluje pola,
Ty, Maryjo, idziesz z nami
i uczysz nas zaufania do Boga.
W Twoim narodzeniu
odnajdujemy początek
wielkiej tajemnicy.
Prowadź nas,
aby każdy nowy dzień
stawał się początkiem dobra.
Bądź z nami, Maryjo
i ucz nas dostrzegać
Bożą obecność
w zwyczajnych chwilach.

Pamiętaj, że Ty Rózo i Twoja modlitwa jesteście światu potrzebni!

*W trosce o wspólnotę Róż Różańcowych
Ksiądz Proboszcz i koordynatorki Róż Różańcowych*